

Η Επέτειος του Πολυτεχνείου: Μια Ζωντανή Φλόγα Ελευθερίας και Δικαιοσύνης

Η 17η Νοεμβρίου είναι μια ημερομηνία που ζει βαθιά χαραγμένη στη συλλογική μνήμη του ελληνικού λαού. Είναι η ημέρα που το Πολυτεχνείο έγινε σύμβολο αντίστασης, θάρρους και διεκδίκησης για τα πιο θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα: την ελευθερία, τη δημοκρατία και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Οι εικόνες από την εξέγερση του 1973 – η πύλη που πέφτει, οι φωνές που υψώνονται, ο ραδιοφωνικός σταθμός που μεταδίδει τα αιτήματα για δικαιοσύνη – δεν είναι απλά ιστορικά στιγμιότυπα. Είναι ένα παντοτινό κάλεσμα να θυμόμαστε, να αγωνιζόμαστε και να χτίζουμε μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο ελεύθερη.

Το Πολυτεχνείο δεν ήταν μια τυχαία στιγμή στην ιστορία. Ήταν το αποκορύφωμα της οργής, της πίστης και της δύναμης που γεννήθηκε από την καταπίεση της επταετούς δικτατορίας. Ήταν το αποτέλεσμα μιας νεολαίας που αρνήθηκε να σωπάσει, που ύψωσε τη φωνή της απέναντι στον φόβο και τη βία. Οι φοιτητές εκείνης της εποχής, με μοναδικά τους όπλα την αλληλεγγύη και την ελπίδα, έδωσαν ένα μάθημα ανεκτίμητο: ότι η ελευθερία δεν χαρίζεται, κατακτιέται.

Σήμερα, μετά από πέντε δεκαετίες, το Πολυτεχνείο δεν είναι απλώς ένα κεφάλαιο της ιστορίας μας. Είναι ένας ζωντανός φάρος που φωτίζει το δρόμο μας. Είναι μια υπενθύμιση πως η δημοκρατία απαιτεί εγρήγορση, συμμετοχή και θάρρος. Είναι μια πρόσκληση προς όλους – και ειδικά προς τους νέους ανθρώπους – να μην υποκύπτουν στη σιωπή, να μη συμβιβάζονται με την αδικία, να μην παραιτούνται από τα όνειρά τους για έναν καλύτερο κόσμο.

Η εκπαίδευση διαδραματίζει καίριο ρόλο σε αυτόν τον αγώνα. Είναι το έδαφος όπου φυτεύονται οι σπόροι της σκέψης, της κριτικής ικανότητας, της ελευθερίας του λόγου και της ισότητας. Οι νέοι που διαδήλωσαν στους δρόμους το 1973 ήταν φοιτητές – άνθρωποι που μέσα από τη γνώση και την παιδεία τους συνειδητοποίησαν την αξία της δημοκρατίας και την ανάγκη να την προστατεύσουν. Η παιδεία δεν είναι μόνο μέσο για την ατομική εξέλιξη, αλλά και το εργαλείο για τη συλλογική πρόοδο και την κοινωνική αλλαγή.

Στο σύγχρονο κόσμο, οι προκλήσεις μπορεί να είναι διαφορετικές, αλλά η ανάγκη για δράση και συμμετοχή παραμένει ίδια. Η ανισότητα, η περιβαλλοντική καταστροφή, ο πόλεμος και η κοινωνική αδικία αποτελούν φαινόμενα που δεν μπορούν να αγνοηθούν. Όπως και τότε, έτσι και τώρα, η φωνή μας έχει δύναμη. Κάθε λέξη που υψώνεται, κάθε κίνηση για αλλαγή, κάθε πρωτοβουλία για το κοινό καλό είναι μια συνέχεια του αγώνα εκείνων που θυσιάστηκαν για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Το μήνυμα του Πολυτεχνείου είναι διαχρονικό: "Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία". Αυτές οι τρεις λέξεις συμπυκνώνουν τις βασικές αξίες που οφείλουμε να διαφυλάξουμε και να καλλιεργήσουμε. Ψωμί, για την επιβίωση και την αξιοπρέπεια. Παιδεία, για τη διαρκή αναζήτηση της αλήθειας και τη δημιουργία ελεύθερων ανθρώπων. Ελευθερία, για το δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να ζει χωρίς φόβο και καταπίεση.

Στο σχολείο μας, η επέτειος του Πολυτεχνείου δεν είναι απλά μια ημέρα μνήμης. Είναι μια ευκαιρία να εμπνεύσουμε τους μαθητές μας, να τους μιλήσουμε για τις αξίες που μας ενώνουν και να τους παρακινήσουμε να γίνουν ενεργοί πολίτες. Η νεολαία είναι η κινητήρια δύναμη κάθε αλλαγής, και είναι δική μας ευθύνη να την εξοπλίσουμε με τις γνώσεις και τις αρχές που χρειάζεται για να χτίσει το μέλλον.

Το Πολυτεχνείο δεν ανήκει στο παρελθόν. Είναι το παρόν και το μέλλον μας. Είναι η απόδειξη ότι οι νέοι, όταν ενωθούν και παλέψουν για το δίκαιο, μπορούν να αλλάξουν την ιστορία. Ας

τιμήσουμε την επέτειο αυτή με σεβασμό και δέσμευση, και ας κρατήσουμε ζωντανό το πνεύμα της αντίστασης, της αλληλεγγύης και της ελπίδας. Γιατί το Πολυτεχνείο δεν είναι μόνο μια μνήμη. Είναι ένα φως που μας δείχνει τον δρόμο προς μια καλύτερη κοινωνία.

Σάββας Χαρτερός, Μαθηματικός Ειδικής Αγωγής

30:63:07

Πώς είναι το λειτουργικό σύστημα της σύγχρονης του Παιδαγωγικής

17

- Η εργασία της εκπαιδευτικής διαδικασίας
- Η εργασία της εκπαιδευτικής διαδικασίας
- Η εργασία της εκπαιδευτικής διαδικασίας
- Η εργασία της εκπαιδευτικής διαδικασίας

© 88 10 21

Στις 21 Φεβρουαρίου 1978, φοιτητές καταλαμβάνουν τη Νομική Σχολή Αθηνών, ζητώντας ακαδημαϊκές ελευθερίες και το δικαίωμα να εκφορτώνται ελεύθερα. Το καθεστώς αντιμετωπίζει τη διαμαρτυρία με καταστολή, αλλά οι φοιτητικές αντιδράσεις φουντώνουν και το αίτημα για ελευθερία γίνεται πιο ηχηρό.

